

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.267 van 4 februari 2014
in de zaak A. 211.297/XIV-35.415**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 6A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 januari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 115.136 van 5 december 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 januari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals in het bestreden arrest terecht wordt gesteld, blijkt uit het
rechtsplegingsdossier dat de gehoorverslagen en de (aanvankelijk) bestreden beslissing in het
Nederlands werden opgesteld zodat aan de vereiste van de proceduretaal is voldaan, is er
geen bepaling gekend die de tolk oplegt rechtstreeks te vertalen naar de proceduretaal en

toont verzoeker op geen enkele wijze aan dat zijn raadsman daadwerkelijk werd verhinderd in de bijstand van zijn cliënt omwille van een taalbarrière noch dat de feiten zoals weergegeven in het gehoorverslag inaccuraat zouden zijn. Er wordt eveneens vastgesteld dat verzoekers raadsman gedurende het gehoor geen enkele opmerking over het gebruik van het Engels heeft gemaakt. Het feit dat artikel 19, §2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inderdaad voorschrijft dat de advocaat niet tussenkomt tijdens het gehoor maar de mogelijkheid heeft om mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het eerste, tweede en derde middel zijn kennelijk ongegrond.

In het vierde middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen omdat in het bestreden arrest verwezen wordt naar een landenrapport van bijna 9 maanden oud. Verzoeker maakt echter op geen enkele wijze aannemelijk dat het landenrapport van 22 maart 2013 niet langer actueel zou zijn. Verzoeker verwijst ter ondersteuning nog naar een arrest van 4 september 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het Belgische recht kent echter geen precedentenwerking en bovendien blijkt uit de lezing van dat arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de commissaris-generaal niet louter omwille van de niet-actuele landeninformatie heeft vernietigd maar ook omdat er voorbijgegaan was aan een aantal documenten die verzoeker in die zaak had aangebracht en dat een aantal vaststellingen uit de beslissing van de commissaris-generaal niet gesteund werden door stukken in het administratief dossier. De verwijzing naar dat arrest is dan ook in casu niet dienstig. Het vierde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier februari tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams